

Ciències aplicades

Paraules clau

epistemologia, olimpisme, publicacions, disciplines científiques, història de la ciència, recerca, estadístiques

Anàlisi de les publicacions científiques sobre olimpisme fins al 1996: matèries, evolució, llengües i tipus de publicació

Juan Rodríguez

*Professor Titular Universidad de Granada, Departament d'Educació Física.
Llicenciat en Ciències de l'Activitat Física*

Luis Carrasco

Beatriz Guerrero

Gema Torres

J. Marcos Montero

Inmaculada Pérez

Cecilia Bahamonde

Llicenciats en Ciències de l'Activitat Física

Abstract

We analyse the scientific publications on Olympic Games to establish the singularity of the characteristics concerning their subjects, level, languages, types and the number of publications. We used the international computerized database "Sport"¹, of the International Association of Sports Information (IASI) and Canadian Sport Information Resource Centre (SIRC). This analysis enable us to establish differences between applied sciences on olympics and applied sciences on sport in general. It is surprising firstly that in the 70's decade, the number of scientific works increases 16,7 times, the largest increment among decades, even though the level is lower than previously. The main subjects on olympics by their number of publications are: 1st Administration, 2nd History, 3rd Associations and Committees, 4th Sports Facilities, 5th Biographies, 6th Philosophy, 7th Politics, 8th Mass Media; but the most "specific" olympic subjects are: 1st Associations and Committees, 2nd Culture, 3rd Politics, 4th Mass media, 5th Philosophy, 6th Economy, 7th Administration. Until 1996, the Games with the highest number of publications were Calgary 1988 (winter), with 12% of the total olympic publications.

Key words

epistemology, olympics, publications, research, subjects, science-history, statistics.

Resum

Analitzem les publicacions científiques sobre Jocs Olímpics per establir la singularitat de les seves característiques en relació amb les matèries d'estudi, volum, nivell, evolució, llengües i tipus. Utilitzem la base de dades SPORT, de l'Associació Internacional d'Informació Esportiva (IASI) i del Canadian Sport Information Resource Centre (SIRC). Aquesta anàlisi ens permet d'establir diferències entre les ciències aplicades a l'estudi de l'olimpisme i de les ciències de l'esport en general.

Sorpren, en primer lloc, que en la dècada de 1970, el nombre de treballs científics s'incrementa 16,7 vegades. És l'increment més gran entre dècades. Tanmateix, el nivell és més baix que prèviament. El major volum de publicacions, respecte de l'olimpisme, el presenten les matèries d'Administració, Història, Associacions i Comitès, Instal·lacions esportives, Biografies, Filosofia, Política i Mitjans de comunicació; encara que les matèries més específiques de l'olimpisme són Associacions i Comitès, Cultura, Política, Mitjans de comunicació, Filosofia, Economia i Administració.

Fins al 1996, els Jocs als quals s'havia dedicat el major nombre de publicacions van ser els de Calgary (Jocs d'Hivern de 1988), amb el 12% del total de les publicacions sobre olimpisme. Venien a continuació Mont-real (1976), Moscou (1980) i Barcelona (1992). D'entre els Jocs anteriors a 1970, són objecte d'un major nombre de publicacions els de Berlín de 1936, Atenes 1896, Mèxic 1968, Los Angeles 1932.

Quadre 1.

Volum de publicacions i nivell de la investigació per matèries (disciplines científiques).

Matèries	Total ⁽¹⁾	Oímp. ⁽²⁾	% total ⁽³⁾	% Olim. ⁽⁴⁾	Avanç. ⁽⁵⁾	Interm. ⁽⁶⁾	Bàsic ⁽⁷⁾	Índex ⁽⁸⁾
Base de dades	392.954	9.258	2,4		97.022	76662	21.9270	0,44
Olimpismoe	9.258	9.258	100,0	100	549	1.145	7.564	0,18
Administració	15.108	909	6,0	9,82	32	88	789	0,13
Història	11.290	651	5,8	7,03	66	129	456	0,30
Associacions i Comitès	599	595	99,3	6,43	16	63	516	0,13
Instal·lacions	13.744	550	4,0	5,94	20	54	476	0,13
Biografies	16.080	538	3,3	5,81	2	14	522	0,03
Filosofia	4.113	488	11,9	5,27	27	117	344	0,30
Política	2.080	476	22,9	5,14	67	141	268	0,44
Mitjans de Comunicació	2.198	406	18,5	4,39	30	42	334	0,18
Estadística	2.692	326	12,1	3,52	14	32	280	0,14
Economia	4.941	319	0,5	3,45	13	29	277	0,13
Medicina	14.821	252	1,7	2,72	44	62	146	0,42
Dopatge	7.380	248	3,4	2,68	19	53	176	0,29
Dona	9.581	218	2,3	2,35	21	48	149	0,32
Coubertin	160	160	100,0	1,73	10	27	123	0,23
Jocs Olímpic Antics	160	160	100,0	1,73	28	41	91	0,43
Sociologia	7.959	149	1,9	1,61	44	68	37	0,75
Psicologia	20.790	111	0,5	1,20	44	32	35	0,68
Cultura	193	93	48,2	1,00	1	6	86	0,08
Educació	18.865	72	0,4	0,78	0	12	60	0,17
Fisiologia	32.132	54	0,2	0,58	30	11	13	0,76
Biomecànica	9.471	22	0,2	0,24	8	4	10	0,55
Ètica	468	15	3,2	0,16	0	4	11	0,27
Organització	246	3	1,2	0,03	1	0	2	

Dades obtingudes de la base de dades SPORT fins al desembre de 1996.

(1) nombre de publicacions esportives; (2) nombre de publicacions olímpiques; (3) nombre de publicacions olímpiques en relació al nombre de publicacions esportives; (4) nombre de publicacions en relació al nombre de publicacions olímpiques; (5) nivell avançat; (6) nivell intermedi; (7) nivell bàsic; (8) índex de nivell = (nòm. de publicacions de nivell avançat + nòm. de publicacions de nivell intermedi) / nòm. de publicacions olímpiques).

Presentació

El nostre objectiu és un acostament a la investigació científica realitzada sobre l'olimpisme; l'acostament esmentat el realitzem mitjançant les publicacions científiques, que són expressió de la seva investigació. Seleccionem com a característiques principals a estudiar: matèries, evolució, llengües i tipus de publicació, que componen cada un dels capítols d'aquest treball.

Per a la consecució del nostre propòsit hem utilitzat la base de dades internacional infor-

matitzada de publicacions científiques de l'esport "Sport",¹ dirigida i elaborada per la "International Association of Sport Information" (IASI) i pel "Canadian Sport Information Resource Centre" (SIRC), amb la col·laboració de múltiples centres nacionals de documentació esportiva.²

Publicacions per matèries

Dividirem les matèries d'estudi de l'olimpisme en tres grups: 1) disciplines cien-

tífiques, 2) Jocs Olímpics concrets, 3) disciplines esportives. Dins del primer grup podem distingir les disciplines científiques clàssiques, com ara Sociologia o Fisiologia, i els temes concrets d'alguna d'aquestes disciplines clàssiques, com pot ser el tema de la Dona, o el de Coubertin, que pertanyerien a les disciplines de Sociologia o Història, o bé són interdisciplinàries, de gran rellevància en l'esport i en els Jocs Olímpics. (Quadre 1) La matèria que més volum de publicacions presenta és ADMINISTRACIÓ (909 publica-

¹ El nombre total de publicacions registrades en la base de dades el desembre de 1996, dades amb les quals vam treballar, és de 392.954, xifra que vam obtenir mitjançant la suma del nombre de publicacions de nivell avançat, intermedi i bàsic. El nombre de publicacions d'olimpisme era de 9.258, obtingut per la suma de submatèries d'olimpisme recollides en la base de dades (*olympia*, *olympiad*, *olympian*, *olympic*, *olympics*, *olympiques*, *olympism*), al camp "SH". La recerca de la matèria que tracta cada publicació l'hem realitzada en el camp "SH".

Per tant, el nombre de publicacions sobre olimpisme és el 2,35% de totes les publicacions registrades.

² J. A. Aquesolo: *Thesaurus Sport*. Códigos Temáticos, Málaga: Ed. Unisport/Junta de Andalucía, 1992 (2a ed., pàg. 20 i ss.)

cions i 9,8% de tots els treballs publicats sobre olimpisme), la segueix la HISTÒRIA (651 publicacions, 7% de tot el que s'ha publicat sobre olimpisme). Entre 500 i 600 publicacions ofereixen tres grans temes d'estudi de l'esport: ASSOCIACIONS I COMITÈS, INSTAL·LACIONS I BIOGRAFIES. També com a disciplines científiques molt rellevants apareixen les clàssiques FILOSOFIA I POLÍTICA, que junt a MITJANS DE COMUNICACIÓ, ocupen el rang de les 400 publicacions; ESTADÍSTIQUES I ECONOMIA, es troben en les 300 publicacions; MEDICINA i els temes de DÒPING i DONA, en les 200 publicacions.

Dos grans temes, COUBERTIN i JOCS OLÍMPICS ANTICS, al costat de dues disciplines rellevants, però no excessivament representades en les publicacions olímpiques, SOCIOLOGIA i PSICOLOGIA, apareixen en el rang entre 100 i 200 publicacions.

Entre les matèries amb menys de 100 publicacions, criden l'atenció dues de molt importants en l'esport, FISIOLOGIA i BIOMECÀNICA; els treballs publicats sobre aquestes dues matèries i relacionats amb l'olimpisme explícitament, només suposen el 0,2% de tot el que s'ha publicat en Fisiologia i Biomecànica de l'esport en general i registrades a la base de dades.

Tal vegada pot ser útil la contrastació amb algun altre treball realitzat, encara que en àmbits més restringits: Gusi i Rodríguez,³ en un estudi sobre el nombre de projectes d'investigació en l'esport en general, limitat regionalment, però prou ampli, conclouen que més de la meitat de l'activitat investigadora es desenvolupa en l'àmbit de les ciències biomèdiques, i en sobresurten els estudis fisiològics: *les ciències biomèdiques atreuen l'interès de la majoria dels investigadors actius (50,8%), seguides per les ciències de la conducta (14,8%) i les ciències socials (13,1%). La proporció dels projectes dintre de l'àmbit de la Pedagogia (3%) i de la Teoria de l'entrenament (2%),*

és baix en comparació amb el nombre d'investigadors interessats en aquests camps (4,9% i 6,6% respectivament). L'interès pels àmbits tecnològics és molt reduït i aparentment, instrumental –informàtica– (1,6%).

FARIA,⁴ fa una agrupació de matèries molt personal en un estudi comparatiu entre Anglaterra, Gal·les i Brasil i troba que el major nombre d'investigacions recauen en les matèries Tècniques (Administració, Biomecànica, Informàtica, Entrenament, Traumatologia) –41,5% de la investigació a Anglaterra–, Biologia –22,2% a Anglaterra– i Pedagogia (Currículum, Aprenentatge, Ensenyament) –19,8% a Anglaterra– i que les matèries de Salut –només el 2%–, Sociologia/Antropologia –13,3%– i Filosofia –1,2%– són menys estudiades. Bé és cert que els resultats per a Brasil, cedeixen el primer lloc de les matèries a la Biologia amb el 36,7% i en segon lloc, força enrere, amb el 27,8%, les matèries tècniques (on inclou la Traumatologia, matèria biomèdica). L'autor conclou que als països estudiats, les tres matèries predominants en la investigació són la Tècnica, la Biologia i la Pedagogia. I les tres matèries menys investigades són Salut, Sociologia/Antropologia i Filosofia.

L'especificitat olímpica de les matèries, a part de temes absolutament específics de l'olimpisme com COUBERTIN i JOCS OLÍMPICS ANTICS, és molt variable. L'especificitat més gran la presenta ASSOCIACIONS I COMITÈS (99%). Molt a distància, però amb un considerable nombre de treballs específics d'olimpisme, apareix la matèria CULTURA (48%), POLÍTICA (23%) i MITJANS DE COMUNICACIÓ (18,5%), ESTADÍSTIQUES (12,1%) i FILOSOFIA (11,9%).

En l'extrem oposat es troben les matèries que, tot i ser molt importants per a l'esport en general, tenen escassa presència en l'olimpisme; aquest és el cas de BIOMECÀNICA (0,2%), FISIOLOGIA (0,2%) i PSICOLOGIA (0,5%).

Totes les matèries que superen el 2,4% d'especificitat, com podem veure al quadre, tenen més presència relativa en l'olimpisme que en l'esport en general. El tema DONA, amb una especificitat del 2,3%, és un tema, per tant, lleument menys representat a l'olimpisme que a l'esport en general.

El nivell de comprensió de les publicacions d'olimpisme, 0,18, és considerablement més bàsic que el nivell de la resta de les publicacions esportives, en general, de la base de dades, 0,43.⁵

Veiem, per tant que el nivell de les publicacions sobre olimpisme és inferior al nivell de les publicacions sobre esport en general. Això pot explicar-se per diverses causes, com per exemple que l'estudi de l'olimpisme no s'hagi promocionat a nivell universitari tant com d'altres qüestions esportives, que les disciplines que estudien l'olimpisme siguin més comprensibles per la seva mateixa naturalesa, o que l'olimpisme tracti, principalment, de qüestions més de praxi que de teories científiques.

El nivell de comprensió més bàsic l'ofereix la matèria BIOGRAFIES, 0,03, molt per sota de l'esmentada mitjana de les publicacions olímpiques; també d'un nivell de comprensió molt bàsic són: ADMINISTRACIÓ, ASSOCIACIONS I COMITÈS, INSTAL·LACIONS, ECONOMIA i EDUCACIÓ, que formen el grup de matèries que estan per sota de la mitjana olímpica. Ens crida l'atenció l'escàs nivell de comprensió, nivell molt bàsic, de les publicacions d'Economia.

El nivell de la matèria MITJANS DE COMUNICACIÓ a les publicacions d'olimpisme, 0,18, coincideix justament amb la mitjana de les publicacions olímpiques.

A l'altre extrem, les matèries que exigeixen un nivell de comprensió més avançat són: FISIOLOGIA (0,76), SOCIOLOGIA (0,75), PSICOLOGIA (0,68), BIOMECÀNICA (0,55), POLÍTICA (0,44), JOCS OLÍMPICS ANTICS (0,43), MEDICINA (0,42). (Quadre 2)

³ N. Gusi i F. A. Rodríguez: "Análisis de la Investigación en Ciencias del Deporte en Cataluña (I) ¿Quién, qué y cómo investiga?", a N. Gusi i F. A. Rodríguez, *Aplicaciones y Fundamentos de las Actividades Físico-deportivas*, Lleida: Actes del I Congrés de les Ciències de l'Esport i l'Educació Física d'INEF-Lleida. 1994, pàg. 66.

⁴ A. G. Faria: "Trends of research in Physical education in England, Wales and Brazil (1975-1984): a comparative study", a: J. Duran, J. L. Hernández i L. M. Ruiz: *Humanismo y Nuevas Tecnologías en la Educación Física y el Deporte*, Madrid: Eds. Ministerio de Educación y Ciencia, 1990.

⁵ La base de dades registra el nivell de les publicacions al camp "LE", i és, per a tot l'esport en general, de nivell "avançat": 97.022; de nivell "intermedi" 75.662; i de nivell "bàsic" 219.270; mentre que per a les publicacions específiques d'olimpisme, es registren 549 de nivell "avançat", 1.145 de nivell "intermedi" i 7.564 de nivell "bàsic". Per poder comparar el nivell de diversos conjunts de publicacions hem elaborat un "índex de nivell" que s'obté sumant les de nivell avançat i les de nivell intermedi i dividint aquesta suma pel nombre total de publicacions. Així, el nivell de les publicacions esportives general de la base de dades és de 0,43, mentre que el nivell de les publicacions esportives que tracten sobre olimpisme és només del 0,18.

Quadre 2.

Volum de publicacions i nivell d'investigació per matèries (Jocs Olímpics).

Matèries	Total	Olimp.	% total	% Olímp.	Avanç.	Interm.	Bàsic	Índex
Base de dades	392.954	9.258	2,4		97.022	76.662	21.9270	0,44
Olimpisme	9.258	9.258	100,0	100	549	1.145	7.564	0,18
JJ.OO	3.597	3.597	100,0	38,85	255	637	2.705	0,25
JJ.OO 1988 h		1.147		12,39	18	63	1.066	0,07
JJ.OO 1976 e		578		6,24	47	77	454	0,21
JJ.OO 1980 e		468		5,06	11	46	411	0,12
JJ.OO 1992 e		420		4,54	11	31	378	0,1
JJ.OO d'estiu	372	372	100,0	4,02	19	35	318	0,15
JJ.OO 1984 e		302		3,26	13	44	245	0,19
JJ.OO 1996 e		288		3,11	8	10	270	0,06
JJ.OO 1988 e		266		2,87	19	57	190	0,29
JJ.OO 1980 h		203		2,19	1	9	193	0,05
JJ.OO 1972 e		171		1,85	32	27	112	0,35
JJ.OO 1994 h		166		1,79	14	4	148	0,11
JJ.OO 2000 e		163		1,76	2	3	158	0,03
JJ.OO d'hivern	162	162	100,0	1,75	5	10	147	0,09
JJ. Olímpics antics	160	160	100,0	1,73	28	41	91	0,43
JJ.OO 1992 h		158		1,71	3	3	152	0,04
JJ.OO 1936 e		105		1,13	13	38	54	0,49
JJ.OO 1896		76		0,82	2	10	64	0,16
JJ.OO 1976 h		73		0,79	8	8	57	0,22
JJ.OO 1968 e		62		0,67	27	5	30	0,52
JJ.OO 1984 h		56		0,60	3	5	48	0,14
JJ.OO 1932 e		48		0,52	4	9	35	0,27
JJ.OO 1904		34		0,37	3	3	28	0,18
JJ.OO 1972 h		32		0,35	1	0	31	0,03
JJ.OO 1928 e		31		0,33	3	1	27	0,13
JJ.OO 1964 e		26		0,28	6	1	19	0,27
JJ.OO 1952 e		20		0,22	0	3	17	0,15
JJ.OO 1960 e		20		0,22	2	0	18	0,1
JJ.OO 1956 e		19		0,21	3	1	15	0,21
JJ.OO 1998 h		19		0,21	0	0	19	0
JJ.OO 1900		17		0,18	1	1	15	0,12
JJ.OO 1924 e		17		0,18	2	0	15	0,12
JJ.OO 1948 e		17		0,18	3	3	11	0,35
JJ.OO 1912		16		0,17	1	1	14	0,13
JJ.OO 1920		16		0,17	3	0	13	0,19
JJ.OO 1968 h		13		0,14	1	2	10	0,23
JJ.OO 1932 h		11		0,12	0	1	10	0,09
JJ.OO 1908		10		0,11	2	1	7	0,3
JJ.OO 1964 h		10		0,11	1	1	8	0,2
JJ.OO 1924 h		9		0,10	0	0	9	0
JJ.OO 1960 h		8		0,09	0	0	8	0
JJ.OO 1936 h		5		0,05	1	1	3	0,4
JJ.OO 1928 h		4		0,04	0	0	4	
JJ.OO 1948 h		4		0,04	1	1	2	
JJ.OO 1952 h		4		0,04	1	1	2	
JJ.OO 2002 h		4		0,04	0	0	4	
JJ.OO 1956 h		1		0,01	0	0	1	

El nombre de treballs d'investigació i publicacions dels JOCS OLÍMPICS MODERNS concrets, manifesta un enorme increment als Jocs de MONT-REAL de 1976. Aquest increment també existeix respecte dels Jocs de MUNIC de 1972, però amb molta menys força.

Anteriorment a aquestes dates, susciten més l'atenció els Jocs d'ATENES de 1896, SAINT LOUIS de 1904, LOS ÀNGELES de 1932 i els de BERLÍN de 1936.

Als Jocs Olímpics d'Hivern, es produeix un fort increment en l'estudi dels Jocs de 1980 (LAKE PLACID, USA), encara que en 1976 (INNSBRUCK), ja és considerable. El punt màxim de publicacions s'aconsegueix respecte dels Jocs d'hivern de 1988 celebrats a CALGARY (Canadà), que són els que més interès han despertat pel nombre de publicacions.

El nivell més elevat de les publicacions i investigació sobre edicions concretes dels Jocs Olímpics, l'ofereixen els treballs científics sobre els Jocs alemanys de BERLÍN 1936 (0,48) i de MUNIC 1972 (0,34), els anglesos de LONDRES de 1908 (0,30) i de 1948 (0,35) i, sobretot, els Jocs de MÈXIC de 1968, (nivell 0,51); aquests Jocs, a més a més dels seus excel·lents resultats esportius, també van ser escenari de greus incidents polítics.

Amb bon nivell, encara que per sota dels citats, segueixen els Jocs de TÒQUIO de 1964 (0,26) i de SEÜL de 1988 (0,28).

Els Jocs Olímpics d'Hivern, fins al 1960, són objecte de molt poques publicacions; es podrien exceptuar els Jocs de LAKE PLACID de 1932, sobre els quals s'han realitzat 11 publicacions científiques, encara que de nivell bàsic (0,09).

Des de 1960 el nombre de treballs augmenta; continua el nivell bàsic.

Nivell més elevat, dintre de la discreció, van tenir els treballs sobre els Jocs d'Hivern de GRENOBLE, de 1968, (0,23) i de 1976, a INNSBRUCK, (0,21). (Quadre 3)

El nivell de les publicacions i investigació olímpica pel que fa a esports concrets permet de concloure que els de major nivell, que superen l'índex de nivell de 0,30, són el TENNIS (0,36), la LLUITA (0,33) i el TENNIS DE TAULA (0,33). La LLUITA ofereix molts més treballs científics (30 publicacions) que els altres dos esports esmentats (11 i 6 publicacions respectivament). En un segon grup de nivell intermediari, entre 0,20 i 0,30, se situarien l'ATLETISME (0,28), GIMNAS-

Quadre 3.

Volum de publicacions i nivell de la investigació per matèries (esports).

Matèries	Total	Oímp.	% total	% relat.	Avanç.	Interm.	Bàsic	Índex
Base de dades	39.2954	9.258	2,4		97.022	76.662	219.270	0,44
Olimpisme	9.258	9.258	100,0	100	549	1145	7.564	0,18
Atletisme	4.117	142	3,4	1,53	15	25	102	0,28
Natació	9.335	119	1,3	1,29	10	10	99	0,17
Gimnàstica	5.445	82	1,5	0,89	14	6	62	0,24
Patinatge artístic	1.606	70	4,4	0,76	2	1	67	0,04
Cursa	11.039	66	0,6	0,71	12	4	50	0,24
Esquí alpí	2.198	63	2,9	0,68	2	1	60	0,05
Marató	2.556	55	2,2	0,59	1	0	54	0,02
Bàsquet	8.700	54	0,6	0,58	3	0	51	0,06
Hoquei gel	5.143	49	1,0	0,53	0	0	49	0,00
Vela	4.842	47	1,0	0,51	3	2	42	0,11
Patinatge velocitat	544	46	8,5	0,50	1	2	43	0,07
Ciclisme	6.776	44	0,6	0,48	6	0	36	0,18
Voleibol	4.099	42	1,0	0,45	3	4	35	0,17
Halterofília	2.066	41	2,0	0,44	3	4	34	0,17
Rem	2.209	35	1,6	0,38	4	4	27	0,23
Tir	2.230	33	1,5	0,36	0	4	29	0,12
Bobsleigh	120	31	25,8	0,33	0	3	28	0,10
Lluita	2.568	30	1,2	0,32	6	4	20	0,33
Esquí de fons	2.505	29	1,2	0,31	1	2	26	0,10
Boxa	1.963	23	1,2	0,25	2	2	19	0,17
Esgrima	868	21	2,4	0,23	1	0	20	0,05
Luge	106	21	19,8	0,23	0	1	20	0,05
Salts	934	20	2,1	0,22	2	0	18	0,10
Pentatló modern	186	20	10,8	0,22	1	0	19	0,05
Futbol	6.798	16	0,2	0,17	0	1	15	0,06
Salts d'esquí	286	15	5,2	0,16	1	0	14	0,07
Piragüisme	1.517	14	0,9	0,15	0	1	13	0,07
Hoquei herba	1.198	14	1,2	0,15	0	1	13	0,07
Handbol	1.548	12	0,8	0,13	1	0	11	0,08
Tir amb arc	1.263	12	1,0	0,13	0	1	11	0,08
Judo	958	12	1,3	0,13	1	1	10	0,17
Tennis	6.964	11	0,2	0,12	1	3	7	0,36
Salts trampolí	3.501	7	0,2	0,08	1	0	6	0,14
Tennis de taula	850	6	0,7	0,06	1	1	4	0,33
Natació sincronitzada	613	5	0,8	0,05	0	0	5	0,00
Llançaments	462	2	0,4	0,02	0	0	2	
Bàdminton	883	2	0,2	0,02	0	0	2	
Equitació	2.587	0	0,0	0	0	0	0	
Waterpolo	0	0	0,0	0	0	0	0	
Gimnàstica rítmica	387	0	0,0	0	0	0	0	

TICA (0,24), REM (0,22) i CURSA (0,24). La resta dels esports olímpics se situarien en un tercer grup de nivell menor en els seus estudis. La MARATÓ s'inclouria aquí (0,01), com veiem, amb un nivell força inferior a la resta de l'Atletisme. En aquest grup també

s'inclouen els esports d'hivern, la pràctica totalitat dels quals ofereixen un bon nombre de treballs científics: ESQUÍ ALPÍ (0,04), PATINATGE ARTÍSTIC (0,04), PATINATGE DE VELOCITAT (0,06), BOB (0,09), LUGE (0,04).

Evolució de les publicacions per matèries (Quadre 4)

Del total de 9.258 publicacions sobre olimpisme registrades, només 63 van ser publicades abans de l'any 1960 i el seu nivell és de 0,20.

En la dècada dels anys 60, solament es van publicar 137 treballs i el seu nivell s'eleva a 0,33. Aquest nivell serà superior que en les dècades futures dels anys 70, 80 i 90.

En la dècada dels 70, augmenta enormement el nombre de treballs científics –16,7 vegades–, i el nombre de publicacions s'eleva a 2.300. Aquest increment de treballs publicats és el més gran, de molt, entre dècades (en la dècada dels 80 només s'incrementarà 1,7 vegades respecte dels 70). Malgrat tot, el nivell dels treballs ha seguit una conducta evolutiva contrària: disminueix els anys 70 (0,24) i continuarà baixant en els 80 (0,17) i encara més en la dècada dels 90.

Les conclusions generals sobre l'evolució de les publicacions d'olimpisme, pel que fa al nombre de treballs i al seu nivell, podrien establir-se de la manera següent: gran escassetat del nombre de publicacions realitzades abans dels anys 60; increment continuat del nombre de publicacions en l'evolució; fort increment del nombre de publicacions sobre olimpisme en la dècada dels 70; i nivell de les publicacions de la dècada dels anys 60 superior al de les dècades posteriors.

Les disciplines científiques segueixen un patró evolutiu semblant, amb unes certes diferències:

En les publicacions d'HISTÒRIA, nivell 0,29, no apareixen diferències considerables de nivell entre les diferents dècades, excepte en l'última (dècada dels 90) en què, seguint la conducta general per a l'última dècada, també baixa. La submatèria COUBERTIN segueix una conducta similar. La submatèria JOCS OLÍMPICS DE L'ANTIGUITAT presenta interès considerable, i ocupa aproximadament el 20% de les publicacions en Història en l'Olimpisme.

En SOCIOLOGIA, a més a més de l'alt nivell (0,75), no existeix decadència d'aquest nivell en l'última dècada, cosa que mostra el gran interès de l'estudi sociològic del fenomen olímpic, malgrat el nombre relativament escàs de publicacions.

Les matèries ECONOMIA i ADMINISTRACIÓ, presenten constància d'un nivell bàsic, durant tota l'evolució.

FILOSOFIA, nivell 0,30, molt per sobre del nivell olímpic general, encara que sense arribar al nivell mitjà de les publicacions esportives, manté constant l'esmentat nivell en l'evolució. Alguns països assoleixen alts índexs de nivell en aquesta matèria, cosa que ens indica la possibilitat d'un tractament científic avançat en aquesta matèria. Potser per això, l'increment no és tan fort en la dècada dels 70 i pràcticament no existeix increment en la dècada dels 80. Continua el patró general de descens de nivell en la qualificació de les publicacions de les últimes dècades.

Els treballs sobre DÒPING tenen menys nivell (0,29), que els de MEDICINA (0,42), i s'hi observa també un declivi evolutiu del nivell. D'altra banda, ofereix un increment molt fort en el nombre de publicacions, més del doble, entre la dècada dels 70 i la dels 80, en contrast amb els treballs de MEDICINA, que no ascendien. L'interès biològic de l'olimpisme, per tant, sembla centrar-se especialment en el DÒPING.

Dins de les publicacions sobre olimpisme, les que tracten sobre FISIOLOGIA, ofereixen un dels nivells més avançats, 0,81, encara que és cert que el seu nombre total és més aviat escàs (54 publicacions). En aquesta matèria, pel que fa referència a olimpisme, no s'observa un fort increment continu, dècada rere dècada; no és una matèria gaire específica de l'olimpisme sinó genèrica de l'esport.

PSICOLOGIA, presenta escassa especificitat en relació amb l'olimpisme. Malgrat això, el seu alt nivell, 0,68, mantingut durant les successives dècades, permet de destacar-la, també, com a matèria d'interès per a l'estudi de l'olimpisme. El nombre de publicacions ve a ser el doble que el de FISIOLOGIA i la meitat que el de DÒPING.

A BIOMECÀNICA, l'escàs nombre de publicacions, 22, no permet de parlar de l'evolució del nivell en els cinc períodes de temps que hem establert en l'estudi. Globalment, aquest nivell és considerable, 0,54. En els sis primers anys de la dècada dels 90, ja se'n registraven més del doble de publicacions que en la dècada anterior; presenta, per tant, un interès creixent per a l'olimpisme, tot i que, cer-

Quadre 4.

Evolució del nombre i nivell de les publicacions per matèries (matèria, any de publicació i nivell).

Olimpisme	Núm. Publ.	Nivell			
		Adv.	Int.	Bas.	Índex
Total	9.258	549	1.145	7.564	0,18
< 1960	63	3	10	50	0,21
1960 - 1969	137	24	22	91	0,34
1970 - 1979	2.300	192	361	1.747	0,24
1980 - 1989	3.952	206	491	3.255	0,18
1990 - 1996	2.806	124	261	2.421	0,14
HISTÒRIA					
<i>Total: 11.290</i>	<i>651</i>	<i>66</i>	<i>129</i>	<i>456</i>	<i>0,30</i>
< 1960	9	0	4	5	0,44
1960 - 1969	22	1	6	15	0,32
1970 - 1979	185	17	47	121	0,35
1980 - 1989	221	30	46	145	0,34
1990 - 1996	214	18	26	170	0,21
FILOSOFIA					
<i>Total: 4113</i>	<i>488</i>	<i>27</i>	<i>117</i>	<i>344</i>	<i>0,30</i>
< 1960	1	0	0	1	0,00
1960 - 1969	6	0	3	3	0,50
1970 - 1979	118	7	32	79	0,33
1980 - 1989	235	11	49	175	0,26
1990 - 1996	128	9	33	86	0,33
MEDICINA					
<i>Total: 14.821</i>	<i>252</i>	<i>44</i>	<i>62</i>	<i>146</i>	<i>0,42</i>
< 1960	1	1	0	0	1,00
1960 - 1969	12	8	3	1	0,92
1970 - 1979	81	16	30	35	0,57
1980 - 1989	82	5	20	57	0,30
1990 - 1996	76	14	9	53	0,30
DOPATGE					
<i>Total: 7.380</i>	<i>248</i>	<i>19</i>	<i>53</i>	<i>176</i>	<i>0,29</i>
< 1960	0				
1960 - 1969	1	1	0	0	1,00
1970 - 1979	49	10	18	21	0,57
1980 - 1989	111	6	19	86	0,23
1990 - 1996	87	2	16	69	0,21
BIOGRAFIA					
<i>Total: 16.080</i>	<i>538</i>	<i>2</i>	<i>14</i>	<i>522</i>	<i>0,03</i>
< 1960	2	0	0	2	0,00
1960 - 1969	5	0	0	5	0,00
1970 - 1979	222	0	10	212	0,05
1980 - 1989	176	1	4	171	0,03
1990 - 1996	133	1	0	132	0,01
ADMINISTR.					
<i>Total: 15.108</i>	<i>909</i>	<i>32</i>	<i>88</i>	<i>789</i>	<i>0,13</i>
< 1960	3	0	1	2	0,33
1960 - 1969	20	0	0	20	0,00
1970 - 1979	141	3	20	118	0,16
1980 - 1989	390	16	36	338	0,13
1990 - 1996	355	13	31	311	0,12

tament, encara escàs si ens atenim a les xifres globals.

Les BIOGRAFIES suposen un gran nombre de publicacions de nivell bàsic. Els anys 70 són el període de més nombre de publicacions en aquesta matèria, 222 publicacions. En els anys 80 i 90 baixen en un 20%. El seu nivell, 0,03, és un dels més baixos; això no va contra seu mèrit i conveniència; al contrari, el nombre de publicacions de nivell bàsic, en sentit absolut, entenem que és un índex de desenvolupament, tan important com l'índex de nivell que hem elaborat.

L'ordre de matèries amb un major ascens absolut en volum de publicacions en els anys 70 (respecte dels anys 60) és el següent: BIOGRAFIES (222 publicacions), HISTÒRIA (185 publicacions), INSTAL·LACIONS (177 publicacions), ADMINISTRACIÓ (141 publicacions), POLÍTICA (132 publicacions). L'enorme volum de publicació de biografies dels anys 70, sembla fer palesa la importància del campió esportiu com a ídol social, tòpic important per a les ciències socials de l'esport. Encara que en els anys 80 el nombre de publicacions biogràfiques decau a 176, en termes absoluts continua essent alt.

Les necessitats pràctiques d'uns Jocs Olímpics molt desenvolupats, Cagigal parla del "gegantisme" dels Jocs com a màxima expressió de l'esport espectacle i d'elit, la seva infraestructura material i organitzativa, expliquen l'eclosió de publicacions sobre matèries com ara instal·lacions i administració. El tema polític és un altre dels grans protagonistes de les publicacions dels anys 70 i continuarà augmentant amb força en els 80, en què avançarà Història com a matèria en volum absolut de publicacions.

En els anys 80, la matèria líder és ADMINISTRACIÓ, que gairebé assoleix el triple de publicacions que en la dècada anterior (de 141 a 390). En segon lloc, una matèria superposada en part a l'anterior, ASSOCIACIONS I COMITÉS, també supera el doble de les seves publicacions en aquesta dècada (ascens de 102 a 250). El tercer lloc, tanmateix, no està relacionat amb la infraestructura organitzativa o material, sinó que és aconseguit per la FILOSOFIA, que pràcticament duplica el nombre d'obres (passa de 118 a 235).

POLÍTICA (232), HISTÒRIA (221), INSTAL·LACIONS (221), no arriben a duplicar el nom-

bre, però es mantenen amb un volum molt alt i ascendent.

L'evolució de les publicacions, en nombre i nivell, sobre cada una de les edicions dels Jocs Olímpics sembla confirmar la conducta general que hem assenyalat per a l'evolució de les matèries científiques olímpiques. L'eclosió de publicacions dels anys 70, tindria com a conseqüència l'aparició d'un gran volum de publicacions sobre els Jocs de Munic de 1972 (154 publicacions en aquesta dècada) i de Mont-real (540 publicacions). Els Jocs de 1960 i 1964 a penes van tenir alguna publicació en la dècada dels 60; tampoc posteriorment. Els Jocs de 1968 ja registren el canvi de tendència, n'apareixen 31 publicacions, en aquesta dècada i 20 publicacions en la dècada següent dels 70. Els Jocs de Munic són, per tant, els primers grans Jocs objecte de nombroses publicacions i els de Mont-real, els que més volum de publicacions han registrat fins al 1996. Els de Moscou de 1980, van registrar 266 publicacions en la dècada dels 70 i 197 publicacions en la dècada dels 80 (de 1990 a 1996, s'han registrat solament 5 publicacions sobre els Jocs de Moscou).

Els Jocs de 1984 (Los Angeles) van ser objecte de menys nombre de treballs: 273 en la dècada dels 80 i ben just alguns en la dècada anterior i posterior. Els de Barcelona 1992, incrementaran el nombre de publicacions a 402, publicades de 1990 a 1996 (només 18 es van publicar anteriorment al 90). Per als Jocs d'Atlanta de 1996, fins el mateix any de la celebració dels Jocs ja s'havien registrat 288 publicacions.

Respecte dels Jocs d'Hivern anteriors als anys 70, a penes hi ha publicacions científiques: dels primers Jocs, els de CHAMONIX de 1924, només s'han registrat 9 publicacions, que s'han realitzat en la dècada dels 80 i dels 90; dels Jocs de LAKE PLACID de 1932, 11 publicacions, realitzades en les tres últimes dècades; dels Jocs de GARMISH-PARTENKINCHEN de 1936, s'han realitzat solament 5 publicacions, 3 d'aquestes publicades abans de la dècada dels 60 i les altres 2 publicades una en la dècada dels 80 i una altra en els 90.

Cal esperar als Jocs de 1972, de SAPPORO, per veure un increment substancial del nombre de publicacions, que serà de 30 en aquesta dècada (2 en la dècada anterior);

els d'INNSBRUCK de 1976, registraran un nombre de publicacions de 71 en aquesta dècada (2 en la dècada posterior). Són xifres molt inferiors en comparació amb el nombre de publicacions dels Jocs d'estiu; aquesta inferioritat ha estat regla sempre, excepte amb els Jocs de CALGARY de 1988, que van batre el rècord de publicacions, 1.115, en la dècada dels 80. Amb posterioritat a CALGARY els Jocs d'estiu han tornat a recuperar la superioritat en nombre de publicacions científiques.

Evolució de les publicacions per països

Els dos països de l'Europa de l'Est que més han publicat han estat Hongria (21) i Bulgària (18). HONGRIA s'incorpora a les publicacions esportives sobre olimpisme (que ve a coincidir amb les publicacions esportives en general) quan ho fan la gran majoria dels països, en la dècada dels 80; el seu nivell és molt alt (0,37 en la dècada dels 80 i 0,36 en la dècada no concloua dels 90) en comparació amb la mitjana de les publicacions olímpiques de tots els països (0,18) i aquest nivell, com veiem, es manté en la dècada dels 90. Això ens sembla molt significatiu a favor del nivell de la investigació i publicacions d'Hongria, ja que la gran majoria dels països pateix en la dècada dels 90, respecte de la dècada dels 80, el que podríem anomenar una inflació del nivell de les seves publicacions: les publicacions abaixen molt la qualitat encara que n'augmenti el nombre. Hongria presenta, doncs, un alt nivell i manteniment d'aquest nivell.

BULGÀRIA s'incorpora també en la dècada dels 80, però amb un nivell molt menor que Hongria i, a més a més, en desapareixen les publicacions olímpiques en la dècada dels 90.

FRANÇA s'incorpora decisivament a les publicacions i investigació olímpica també en la dècada d'incorporació de la generalitat dels països, anys 80 (80 publicacions), amb un nivell (0,21) força inferior al d'Hongria, i pateix una enorme inflació en el nivell dels seus treballs olímpics en la dècada dels 90, en què es publica una mica més (95, fins al desembre del 96), però de més baix nivell. (Quadre 5)

ITÀLIA: incorporació a les publicacions científiques en els anys 80 (27 publicacions), amb bon nivell (0,33); enorme in-

Quadre 5.

Evolució del nombre i nivell de les publicacions per països.

	Public. Olímp.	Av.(2)	Int. (3)	Bàs.(4)	Nivell(5)
FRANÇA					
TOTAL:(1) 10.924	183	2	21	160	0,13
<1960	0	0	0	0	
1960 - 1969	2	1	0	1	
1970 - 1979	6	0	0	6	0,00
1980 - 1989	80	1	16	63	0,21
1990 - 1996	95	0	5	90	0,05
ITÀLIA					
TOTAL:(1) 4.753	102	2	8	92	0,10
<1960	0	0	0	0	
1960 - 1969	0	0	0	0	
1970 - 1979	0	0	0	0	
1980 - 1989	27	2	7	18	0,33
1990 - 1996	75	0	1	74	0,01
REGNE UNIT					
TOTAL:(1) 5.027	206	13	24	164	0,18
<1960	1	0	1	0	
1960 - 1969	0	0	0	0	
1970 - 1979	7	2	0	5	0,29
1980 - 1989	80	5	9	66	0,18
1990 - 1996	118	6	19	83	0,29
CANADÀ					
TOTAL:(1) 28.969	1.315	41	133	1.141	0,13
<1960	8	0	0	8	0,00
1960 - 1969	8	0	0	8	0,00
1970 - 1979	74	8	13	53	0,28
1980 - 1989	971	20	61	890	0,08
1990 - 1996	254	13	59	182	0,28
ESPANYA					
TOTAL:(1) 1.392	74	3	42	29	0,61
<1960	0	0	0	0	
1960 - 1969	1	0	1	0	
1970 - 1979	1	0	0	1	
1980 - 1989	4	0	3	1	
1990 - 1996	68	3	38	27	0,60
BÈLGICA					
TOTAL:(1) 2.338	44	3	1	40	0,09
<1960	0	0	0	0	
1960 - 1969	0	0	0	0	
1970 - 1979	0	0	0	0	
1980 - 1989	7	1	1	5	0,29
1990 - 1996	37	2	0	35	
GRÈCIA					
TOTAL:(1) 329	197	2	30	165	
<1960	0	0	0	0	
1960 - 1969	0	0	0	0	
1970 - 1979	0	0	0	0	
1980 - 1989	117	1	22	94	0,16
1990 - 1996	80	1	8	71	0,05
SUÏSSA					
TOTAL:(1) 4.889	1.344	7	38	1.299	0,03
<1960	0	0	0	0	
1960 - 1969	1	0	0	1	
1970 - 1979	24	0	4	20	0,17
1980 - 1989	693	3	31	659	0,05
1990 - 1996	626	4	3	619	0,01

	Public. Olímp.	Av.(2)	Int. (3)	Bàs.(4)	Nivell(5)
COREA					
TOTAL:(1) 200	47	2	25	20	0,57
<1960	0	0	0	0	
1960 - 1969	0	0	0	0	
1970 - 1979	0	0	0	0	
1980 - 1989	15	0	0	15	0,00
1990 - 1996	32	2	25	5	0,84
AUSTRÀLIA					
TOTAL:(1) 20.481	374	16	17	341	0,09
<1960	3	0	1	2	
1960 - 1969	1	0	0	1	
1970 - 1979	3	1	1	1	
1980 - 1989	43	4	5	34	0,21
1990 - 1996	324	11	10	303	0,06
EEUU					
TOTAL:(1) 140.699	1.847	168	198	1.481	0,20
<1960	5	0	3	2	
1960 - 1969	6	3	0	3	
1970 - 1979	96	11	17	68	0,29
1980 - 1989	865	100	130	635	0,27
1990 - 1996	875	54	48	773	0,12
ALEMANYA					
TOTAL:(1) 9.957	204	32	55	117	0,43
<1960	0	0	0	0	
1960 - 1969	0	0	0	0	
1970 - 1979	26	0	2	24	0,08
1980 - 1989	127	29	39	59	0,54
1990 - 1996	51	3	14	34	0,33
FINLÀNDIA					
TOTAL:(1) 1.444	19	0	3	16	0,16
<1960	0	0	0	0	
1960 - 1969	0	0	0	0	
1970 - 1979	5	0	1	4	
1980 - 1989	7	0	2	5	0,29
1990 - 1996	7	0	0	7	
SUÈCIA					
TOTAL:(1) 655	11	1	2	8	0,27
<1960	0	0	0	0	
1960 - 1969	0	0	0	0	
1970 - 1979	2	0	0	2	
1980 - 1989	8	0	2	6	0,25
1990 - 1996	1	1	0	0	
HOLANDA					
TOTAL:(1) 1.237	19	7	8	4	0,79
<1960	0	0	0	0	
1960 - 1969	3	0	2	1	
1970 - 1979	0	0	0	0	
1980 - 1989	12	4	6	2	0,83
1990 - 1996	4	3	0	1	
NORUEGA					
TOTAL:(1) 444	33	17	3	13	0,61
<1960	0	0	0	0	
1960 - 1969	0	0	0	0	
1970 - 1979	0	0	0	0	
1980 - 1989	9	4	2	3	0,67
1990 - 1996	24	13	1	10	0,58

(1) nombre de publicacions esportives totals; (2) nombre de publicacions olímpiques de nivell avançat; (3) nombre de publicacions olímpiques de nivell intermedi; (4) nombre de publicacions olímpiques de nivell bàsic; (5) índex de nivell = (publicacions olímpiques de nivell avançat + publicacions olímpiques de nivell intermedi) / núm. de publicacions olímpiques totals.

flació en el nivell de les seves publicacions els anys 90 (el nivell baixa a 0,01), encara que es publica molt més (75 publicacions fins a l'any 96).

GRAN BRETANYA: també la incorporació decisiva de Gran Bretanya a la investigació i publicacions olímpiques es produeix els 80 (solament 7 treballs en la dècada anterior de 1970). El seu nivell coincidí amb la mitjana de les publicacions olímpiques de tots els països en general, molt per sota, per exemple, d'Hongria, encara que el nombre és gairebé cinc vegades superior. Les publicacions de Gran Bretanya en la dècada dels 90, a més a més d'augmentar en nombre, també augmenten de nivell; és un dels pocs països on no disminueix el nivell, no presenta la inflació característica general dels anys 90.

CANADÀ és un dels pocs països que s'incorporen a la investigació i publicacions olímpiques ja en la dècada dels 70 amb un bon nombre de treballs (74), té, per tant, més tradició en aquest camp que la GRAN BRETANYA o FRANÇA. El seu nivell (0,28) és una mica superior al de la GRAN BRETANYA i FRANÇA. En la dècada dels 80 la reacció és de fortíssim increment en el nombre de publicacions (971), però, curiosament, també un fortíssim descens del nivell (0,08); és a dir, la inflació s'ha produït amb una dècada d'antelació, de la mateixa manera que la incorporació, respecte de la generalitat dels països. Bé és cert que la davallada del nivell no es fa a costa de disminució del nombre de publicacions avançades i intermèdies, que de fet augmenten entre el doble i el quàdruple, sinó a costa de l'enorme augment del nombre de publicacions bàsiques.

L'explicació del bon nombre de publicacions ja en la dècada dels 70 sembla estar en la celebració dels Jocs de Mont-real el 1976, i la de l'abundant nombre de publicacions dels 80, als Jocs d'Hivern de Calgary de 1988.

En la dècada dels 90 baixa el nombre de publicacions (254 fins al desembre de 1996) i es recupera l'alt nivell de la dècada dels 70 (0,28).

ESPANYA presenta una incorporació tardana a les publicacions sobre olimpisme: dècada de 1990 (68 publicacions), de la dècada anterior només es registren 4 treballs. El nivell de les seves publicacions és molt alt (0,60 en la dècada dels 90). Els Jocs de

Barcelona 92 expliquen l'augment de les publicacions en els 90.

BÈLGICA: 44 publicacions olímpiques en total; el fort increment es dona en els 90 (de 7 a 37 publicacions); el nivell de les publicacions dels 90 és molt baix (0,05).

GRÈCIA: s'incorpora al camp de les publicacions olímpiques en la dècada dels 80 amb un gran nombre de publicacions (117); aquest ritme de publicacions es manté en els 90 (80 fins a final del 1996). Malgrat el considerable nombre de publicacions, el nivell no supera la mitjana de l'olimpisme. Cal notar que, malgrat la importància que l'olimpisme té per a Grècia, per la seva història, la seva incorporació a les publicacions no ha estat anterior a la generalitat dels països; on sí s'aprecia la força que té l'olimpisme per a aquest país és en l'alt nombre de publicacions. És molt possible, a més a més, que gran part dels treballs realitzats per grecs tinguin com a destinació revistes d'altres països europeus i americans.

SUISSA: incorporació primerenca (anys 70, amb 24 publicacions), fort increment en la dècada dels 80 (693 publicacions), lleuger augment del ritme de les publicacions en els 90 (626 fins a desembre del 96). Nivell molt bàsic (0,04 en els 80, 0,01 en els 90); el nombre de publicacions avançades de les dues últimes dècades només és de 7.

COREA: s'incorpora en la dècada dels 80 (15 publicacions, totes de nivell bàsic), impulsada per la celebració dels Jocs de Seül de 1988. En la dècada dels 90, no solament ha mantingut el nombre de publicacions sinó que les ha incrementat considerablement (32 fins a desembre de 1996) tot elevant-ne també el nivell (0,84); potser l'explicació del bon nombre i bon nivell de les publicacions, encara en els 90, sigui la celebració dels seus Jocs de 1988, però també l'explicació pot trobar-se en el seu desig de participació i relacions amb la cultura occidental i, potser especialment, amb el mercat occidental.

AUSTRÀLIA: en aquest país, el fort increment no es dona en els 80 sinó en els 90 (43 publicacions en els 80, 324 en els 90), potser en relació amb la celebració dels Jocs de Sidney del 2000. En augmentar el nombre de publicacions en els 90, en baixa molt el nivell (de 0,96 a 0,20).

ESTATS UNITS: en els anys 70 publica 96 treballs sobre olimpisme, amb un bon nivell (0,29). Es produeix un fort increment en els

80 (865 treballs), bo i mantenint l'índex de nivell (0,26). En els 90 augmenta lleument el nombre de publicacions, però en baixa el nivell (0,11).

ALEMANYA: la seva incorporació es realitza ja en els anys 70, amb 26 treballs, amb un nivell molt bàsic (0,07). En la dècada dels 80 es multiplica per cinc el nombre de publicacions (127) i el nivell dels treballs s'eleva i constitueix un dels més alts de tots els països (0,53). En la dècada dels 90 decreix un xic el ritme de publicacions i també el nivell (0,33); sembla haver-hi, doncs, una lleugera regressió de l'interès del país per la investigació i les publicacions olímpiques.

HOLANDA: el nombre de publicacions és molt escàs (19). La dècada de major nombre de publicacions sobre l'olimpisme és la dels anys 80 (12 publicacions) i el seu nivell és alt (0,83).

NORUEGA: presenta un nombre de publicacions (33) molt més gran que el de SUÏCIA (11). Les seves primeres publicacions són dels anys 80 i els anys 90 s'incrementa molt la producció de publicacions. El seu nivell és molt alt: només una minoria dels seus treballs són de nivell bàsic: índex de nivell de 0,77 per als anys 80, 0,58 per als 90.

En general, es poden donar com a hipòtesi, pel que fa a la conducta del nivell i del nombre de les publicacions sobre olimpisme, les lleis següents: 1. Baix nivell de les publicacions de cada país en una primera fase, que pot coincidir amb la dècada inicial o anys d'inici de les publicacions d'olimpisme i esportives en general en un país. Elevació del nivell en una segona fase, que acostuma a coincidir amb la segona dècada de les publicacions en aquest país. Augment del nombre i disminució del nivell en una tercera fase, que acostuma a coincidir amb la tercera dècada. 2. Augment del nombre i disminució del nivell de les publicacions d'olimpisme en un país, en els 7 anys anteriors a la celebració dels Jocs en el mateix país, (la ciutat amfitriona s'elegeix 7 anys abans de la celebració dels Jocs). 3. Disminució del nivell mitjà de les publicacions, quan n'augmenta el nombre. Les publicacions de nivell avançat no augmenten en nombre tant com les de nivell bàsic; quan es realitzen publicacions de nivell avançat, se'n fan, també, de nivell bàsic en major nombre.

Llengües de publicació

El major nombre de publicacions sobre olimpisme estan en anglès (7.439), seguides pel francès (1.992), alemany (483), espanyol (129), rus (44), italià (33), japonès (19), portuguès (15), xinès (8).

Les publicacions en francès són un 25% en relació a les publicacions en anglès; les publicades en alemany un 6%; en espanyol, un 1%; en rus un 0,5%; en japonès un 0,2%; en portuguès, igualment, un 0,2% i en xinès un 0,1%. (Quadre 6)

Destaca el gran nombre de publicacions en llengua francesa, molt per davant de l'alemany i, especialment, de l'espanyol, encara que el nombre d'hispanoparlants superi als de llengua francesa a nivell mundial. Es manifesta així la gran importància olímpica de la llengua francesa, probablement motivada per les publicacions de Suïssa en llengua francesa:

El 5,9% de les publicacions científiques esportives en francès són d'olimpisme, enfront del 2,2% de les publicacions en anglès, el 2,9% en alemany, el 4,2% en espanyol, l'1,9% en rus, el 2,0% en japonès, el 0,7% en xinès, l'1,0% en portuguès i el 0,9% en italià.

Pel que fa al nivell de les publicacions, sobresurten les realitzades en llengua alemanya, 0,39, davant de les realitzades en anglès, 0,17. Les publicacions realitzades en llengua alemanya són més selectes pel que fa al tractament científic de l'olimpisme. Les realitzades en francès, malgrat el gran nombre de publicacions, són inferiors en nivell a les angleses i alemanyes.

En altres llengües, l'escàs nombre de publicacions impedeix de fer comparacions adequades.

Crida l'atenció, també, l'escàs nombre de publicacions en japonès, només 19, malgrat la seva capacitat econòmica i esportiva. Aquestes dades suggereixen un desinterès dels japonesos per publicar al seu país i/o en japonès, cosa que tal vegada no exclou un interès per publicar en llengua anglesa i en països occidentals. Aquesta conducta, encara que menor en intensitat, podria explicar el relativament escàs nombre de publicacions en italià, i potser, parcialment, en espanyol i en alemany.

La llengua més traduïda en les publicacions sobre olimpisme és l'anglès: 156 publicacions traduïdes consten, en la base de dades, amb l'anglès com a idioma original. Si

Quadre 6.

Nombre i nivell de publicacions olímpiques segons els idiomes.

Idioma	Esport. ⁽¹⁾	Olímp. ⁽²⁾	% anglès ⁽³⁾	Nivell			
				Av.	Int.	Bàs.	Índex ⁽⁴⁾
Anglès	329.778	7.439	100,0	436	836	6.167	0,17
Alemany	16.209	483	6,5	63	126	294	0,39
Francès	32.487	1.922	25,8	25	115	1.782	0,07
Italià	3.454	33	0,4	1	7	25	0,24
Espanyol	3.046	129	1,7	4	22	103	0,20
Xinès	1.116	8	0,1	2	1	5	
Rus	2.315	44	0,6	0	4	44	0,09
Japonès	933	19	0,3	2	1	16	0,16
Portuguès	1.449	15	0,2	3	7	5	

(1) núm. de publicacions esportives; (2) núm. de publicacions olímpiques; (3) percentatge de publicacions en relació al núm. de publicacions en anglès; (4) Índex de nivell = (publ. de nivell avançat + public. de nivell intermedi) / publicacions olímpiques totals.

considerem el total de publicacions esportives traduïdes de l'anglès a una altra llengua, que és de 732, observem que un gran percentatge (21%) d'aquestes traduccions corresponen a l'olimpisme. (Quadre 7)

L'interès d'altres llengües per allò que ha estat publicat sobre olimpisme en anglès, és enorme; sobretot en comparació amb les publicacions traduïdes des d'altres llengües: des de l'alemany s'han traduït solament 11 publicacions sobre olimpisme del total de 851 publicacions esportives en alemany traduïdes a altres llengües, és a dir, solament l'1,3% de les traduccions des de l'alemany, es refereixen a olimpisme; amb el rus s'esdevé quelcom de semblant: d'un total de 1.403 treballs esportius traduïts des del rus, únicament 14 (0,9%) es refereixen

a olimpisme. La resta de les llengües, pràcticament, no tenen cap obra d'olimpisme traduïda.

Tipus de publicació

El major nombre de publicacions correspon a articles o treballs publicats en revistes, 6.683. A continuació vénen les monografies, amb un total de 1.164. Després vénen els capítols d'olimpisme en llibres més generals (*book-analytic*), 846 i, finalment, les tesis, 73 i microfilm, 58.

El nivell d'aquestes publicacions és invers a l'ordre establert segons el nombre de publicacions: nivell superior per a les tesis 0,91; segueixen els capítols de llibres, 0,57; a continuació les monografies, 0,23; i els arti-

Quadre 7.

Idioma original de publicacions traduïdes.

	Esportives	Olímpiques	% ⁽¹⁾	Avanç.	Interm.	Bàsic	Índex
Anglès	732	156	21,3	1	6	149	0,04
Francès	4	0	0,0				
Alemany	851	11	1,3	1	3	7	0,36
Italià	0	0	0,0				
Espanyol	29	1	3,4	0	0	1	0,00
Xinès	6	0	0,0				
Rus	1.403	14	1,0	0	3	11	0,21
Japonès	11	0	0,0				
Portuguès	4	0	0,0				

(1) percentatge de publicacions olímpiques traduïdes, en relació al total de publicacions esportives traduïdes en aquest mateix idioma.

Quadre 8.

Nombre i nivell de les publicacions segons el tipus.

	Nombre	Nivell ⁽¹⁾
Articles (serials)	6.683	0,13
Monografies	1.164	0,23
Capítols de llibres	846	0,57
Tesis	73	0,91

(1) índex de nivell = (publicacions de nivell avançat + publicacions de nivell intermedi) / publicacions totals de olimpisme.

cles de revistes, 0,13. Per tant, en general, s'observa un alt nivell de les tesis publicades i dels capítols de llibres, amb força diferència sobre monografies i articles de revistes; aquests últims, que acostumen a passar per l'expressió més científica de les publicacions (cfr. Kühn pp 33 ss.), resulten ser el contrari en l'olimpisme i, amb tota probabilitat, en les ciències de l'esport en general. (Quadre 8)

Les tesis, per tant, presenten el nivell més alt i el nombre més baix entre els diversos tipus de publicacions sobre olimpisme. El nombre de tesis és un índex valuós del nivell científic de l'esport (a cada país i en cada matèria), pels considerables requeriments d'estructura científica, metodològics, etc. que exigeix la seva elaboració i molt pocs països han realitzat tesis sobre olimpisme (solament 7 països fins a l'any 1996): els Estats Units, 35; el Canadà, 16; Gran Bretanya, 2; Austràlia, 2; Espanya, 1; Suïssa, 1; Alemanya, 1. De França, la base de dades no en registra cap, i tampoc del Japó, Àustria o Itàlia. Els Estats Units i el Canadà en tenen algunes més de microfilmades, el nombre de les quals no hem pogut especificar. En resum, la base de dades registrava fins a desembre de 1996, 73 tesis sobre olimpisme. (Quadre 9)

La distribució en els tres grans grups en què hem dividit inicialment les matèries de l'olimpisme (disciplines científiques, Jocs Olímpics concrets i especialitats esportives), és la següent: 62 tesis tracten del que hem anomenat "disciplines científiques"; 9 tesis sobre Jocs Olímpics concrets, de l'era moderna i 5 tesis sobre esports concrets. Una tesi, igual com qualsevol altre registre bibliogràfic de la base de dades SPORT, pot pertànyer a més d'una matèria o codi temàtic (camp SH) encara que es procura sempre de sintetitzar-ne el contingut i adjudicar-li només una matèria, un codi temàtic (Aquesolo, 1992, pp. 69-70).

La matèria més estudiada, 23 tesis, és la POLÍTICA; 22 d'elles són de nivell avançat i 1 de nivell intermedi, no n'hi ha cap de nivell bàsic; així, el 100% de les nombroses tesis sobre política són avançades o intermèdies i l'índex de nivell és, per tant, el major possible, 1. El tractament científic d'enfocament polític és, doncs, interessant, adequat i profund, per a l'olimpisme. Les altres matèries es troben molt allunyades d'aquest nombre de tesis.

La segona matèria científica predilecta per als estudis universitaris de tesis doctorals és la HISTÒRIA, amb un total de 9 (4 d'avançades, 3 d'intermèdies i 2 de bàsiques, cosa que dona un índex de nivell de 0,77). Dins de la matèria HISTÒRIA, la submatèria COUBERTIN és tema de 2 tesis, una d'avançada i una altra d'intermèdia. La HISTÒRIA, també, és l'única temàtica, juntament amb ADMINISTRACIÓ, que té algunes de les seves tesis de nivell bàsic.

ADMINISTRACIÓ ocupa el tercer lloc en nombre de tesis, 8, i el seu nivell (0,87) és una mica més alt que el d'HISTÒRIA; sorprèn l'existència d'una enorme diferència de nivell entre els seus articles de revista, amb un nivell molt escàs (0,08), i les seves publicacions de nivell superior, que són les tesis; el tractament veritablement científic potser no ha arribat encara a les publicacions dels serials.

El quart lloc en nombre de tesis sobre olimpisme l'ocupa la matèria MITJANS DE COMUNICACIÓ amb 6, totes elles de nivell avançat; per totes dues coses, nombre i nivell màxim, aquesta matèria pot ser qualificada també com a predilecta en l'estudi científic de l'olimpisme.

FILOSOFIA i DONA, ocupen els següents llocs al rànquing de matèries amb tesi, amb 3 cadascuna. Les tres tesis de FILOSOFIA de l'olimpisme són de nivell avançat; això palesa que la filosofia pot estudiar-se també al màxim nivell i que és tema adequat dintre de la ciència de l'olimpisme. Les tres tesis sobre DONA i olimpisme són de nivell intermedi. SOCIOLOGIA i DÒPING, a continuació, amb dues tesis cadascuna i totes de nivell avançat. Finalment, poden presentar alguna tesi (1), les següents matèries científiques o disciplinàries: ECONOMIA, FISIOLOGIA, PSICOLOGIA i BIOGRAFIES. I no poden presentar cap tesi les següents matèries d'aquest primer grup: CULTURAL, ÈTICA, EDUCACIÓ, MEDICINA, BIOMECÀNICA, ESTADÍSTIQUES, INS-TAL·LACIONS.

L'existència de múltiples tesis, pràcticament totes elles del màxim nivell i d'especialitats tant de ciències biològiques com de ciències socials, ens obre l'esperança i ens confirma en la possibilitat que l'esport i l'olimpisme són susceptibles d'ésser tractats amb bon nivell científic, tot i que encara no s'hagi dut a terme en moltes de les seves formes.

Un recompte i classificació d'aquestes tesis en els grups de lletres i ciències, o de ciències socials i ciències biològiques, sembla concloure que són més apropiades a l'olimpisme les lletres o ciències socials que les ciències biològiques o experimentals: Història, Sociologia, Política, Economia, Administració, Filosofia, Biografies, Mitjans de comunicació, al costat de les ciències socials, ofereixen 52 tesis. Dopatge, Fisiologia, Psicologia, al costat de les ciències experimentals, solament poden oferir-ne 4. Doncs, l'olimpisme, com a camp d'estudi dintre de les ciències de l'esport, atreu molt més, o, és més propi de la ciència social que no pas de la ciència experimental.

El segon grup de matèries és el que es refereix als Jocs Olímpics moderns celebrats. Els únics Jocs Olímpics tractats específicament en tesis són els JOCS DE LONDRES DE 1948 (amb 2 tesis), els JOCS DE LOS ÀNGELES DE 1984 (1 tesi), els JOCS D'HIVERN DE 1932 (1 tesi) i els JOCS D'HIVERN DE 1994 (1 tesi). Totes elles qualificades de nivell avançat (això obre una porta d'estudi interessant i de bon nivell científic per al futur, en aquest grup de matèries). Crida l'atenció l'absència de tesis que tractin específicament Jocs Olímpics tan importants com els Jocs de Berlín de 1936, els de Munic de 1972, els de Mèxic de 1968 o els d'Atenes de 1896.

En absència general de tesis, tots els Jocs Olímpics, pràcticament, han estat tractats en monografies específiques, encara que el nivell baixa de forma considerable. Sobresurten els Jocs de Tòquio de 1964 amb 7 monografies, els de 1952 d'Hèlsinki i de 1960 de Roma, tots dos amb 5 monografies i els de París de 1924 amb 4. D'aquestes 21 monografies esmentades, cap és de nivell avançat, solament 3 són de nivell intermedi i 18 són de nivell bàsic. Veiem, una vegada més, la diferència de nivell considerable entre les tesis i les monografies.

El nombre d'articles de revistes que tracten específicament cadascun dels Jocs acostu-

ma a estar entre 10 i 30 i el nivell és més baix, fins i tot, que el de les monografies. Els Jocs més tractats són els d'Estocolm de 1912 (24 articles), Anvers de 1920 (22 articles), París de 1924 (20 articles), Londres de 1948 (21 articles), Hèlsinki de 1952 (22), Mèxic de 1968 (29), Barcelona (20, tots ells de nivell bàsic); pel que fa als Jocs d'Hivern, el nombre de treballs publicats és inferior al dels Jocs d'Estiu: només 3 superen els 20 articles: Jocs d'Hivern de 1948 (22), de 1952 (20), i de 1964 (20); el seu nivell és, igualment, molt baix.

Pel que fa al tercer grup de matèries de l'olimpisme, que fa referència a les especialitats esportives en la seva problemàtica olímpica, ens interessa de conèixer el nombre i el nivell de les tesis i els esports que estudien. Segons els registres de la base de dades, no hi ha cap esport que hagi estat tractat, en relació a l'olimpisme, per més d'una tesi i els esports estudiats per una tesi són només 5, d'un total de 36 modalitats esportives que hem observat. La relació d'esports amb 1 tesi és la següent: Atletisme, Tennis, Lluita, Gimnàstica, Marató. Pel que fa al nivell, només la que es refereix a Tennis és de nivell avançat; les d'Atletisme, Lluita i Gimnàstica són de nivell intermedi i la de Marató és l'única de nivell bàsic.

L'ordre en nombre i nivell de les tesis olímpiques, de major a menor, tenint en compte el grup de matèries a què pertany seria, per tant, 1r: disciplines científiques, 2n: Jocs Olímpics concrets, 3r: especialitats esportives. El grup de matèries pitjor tractat, fins al moment, per la investigació i les publicacions és el de les especialitats esportives.

En aquest grup de matèries esportives, només presenta més de 20 monografies l'ATLETISME, amb 23, 21 de les quals són de nivell bàsic; caldria ressaltar, però, la presència d'1 monografia de nivell avançat, que palesa, també en aquest grup de matèries, que és possible el tractament científic avançat de cada un dels esports i que si no s'ha dut a terme és per altres causes diferents de la matèria considerada en ella mateixa. En l'interval d'entre 10 i 20 monografies apareixen, la NATACIÓ (13), una d'elles de nivell avançat, la GIMNÀSTICA (12), també amb 1 de nivell avançat i l'HALTEROFÍLIA (10), igualment amb 1 de nivell avançat. Entre 5 i 9, BOXA, HANDBOL, BÀSQUET, CICLISME, ESGRIMA, VOLEIBOL, VELA, TIR, TIR AMB ARC, PENTATLÓ, LLUITA, MARATÓ, I ESQUÍ ALPÍ. Amb menys de 5: BÀDMINTON (0), FUTBOL

Quadre 9.

Nombre i nivell de les publicacions olímpiques segons el tipus de publicació i país.

	Núm. total	Avanç.	Interm.	Bàsic.	Nivell
ESTATS UNITS					
Articles (serials)	1.392	86	100	1.206	0,13
Monografies	207	8	31	168	0,19
Capítols de llibres	203	47	57	99	0,51
Tesis	35	28	7	0	1
SUÏSSA					
Articles (serials)	1.222	5	30	1.187	0,03
Monografies	95	1	4	90	0,05
Capítols de llibres	26	1	4	21	0,19
Tesis	1	1	0	0	
CANADÀ					
Articles (serials)	844	11	25	808	0,04
Monografies	335	10	43	282	0,16
Capítols de llibres	119	6	64	49	0,59
Tesis	16	15	1	0	1
AUSTRÀLIA					
Articles (serials)	273	11	8	254	0,07
Monografies	66	3	4	59	0,11
Capítols de llibres	27	1	5	21	0,22
Tesis	2	1	0	1	
REGNE UNIT					
Articles (serials)	158	10	20	128	0,19
Monografies	20	0	2	18	0,1
Capítols de llibres	22	1	7	14	0,36
Tesis	2	2	0	0	
ALEMANYA					
Articles (serials)	104	19	31	54	0,48
Monografies	52	3	8	41	0,21
Capítols de llibres	47	9	16	22	0,53
Tesis	1	1	0	0	
GRÈCIA					
Articles (serials)	176	1	28	147	0,16
Monografies	5	1	1	3	0,4
Capítols de llibres	16	0	1	15	0,06
Tesis	0	0	0	0	
FRANÇA					
Articles (serials)	140	1	7	132	0,06
Monografies	29	0	6	23	0,21
Capítols de llibres	14	1	8	5	0,64
Tesis	0	0	0	0	
ITÀLIA					
Articles (serials)	80	2	6	72	0,1
Monografies	7	0	0	7	0
Capítols de llibres	15	0	2	13	0,13
Tesis	0	0	0	0	
ESPANYA					
Articles (serials)	18	1	15	2	0,89
Monografies	21	1	11	9	0,57
Capítols de llibres	34	0	16	18	0,47
Tesis	1	1	0	0	

(4), TENNIS (1), TENNIS DE TAULA, SALTS, REM, CANOTATGE, NATACIÓ SINCRONITZADA (0), JUDO (4), HOQUEI HERBA (4), ESQUÍ DE FONS (1), BIATLÓ (1), SALTS D'ESQUÍ (1), PATINATGE ARTÍSTIC (4), PATINATGE DE VELOCITAT (4), LUGE (3). En tot aquest grup, el més nombrós dels tres, no hi ha cap publicació de nivell avançat, totes són de nivell bàsic excepte una en TENNIS i una altra en TENNIS DE TAULA, que són de nivell intermedi.

Pel que fa a articles de revistes d'un cert nivell científic, els esports que més publiquen, sempre en relació amb l'olimpisme, són: ATLETISME 103, amb un bon índex de nivell, 0,26 (11 d'avançats, 16 d'intermedis i 76 de bàsics) que és molt superior, per exemple, al nivell de les publicacions olímpiques en general (0,18), tot i que força inferior al de les publicacions esportives en general, contingudes en la base de dades (0,43). NATACIÓ 98, nivell 0,15. PATINATGE ARTÍSTIC 66, nivell 0,04. GIMNÀSTICA 61, nivell 0,24. ESQUÍ ALPÍ 58, nivell 0,03. MARATÓ 47, nivell 0,02. BÀSQUET 46, nivell molt més baix que l'ATLETISME, 0,06. PATINATGE DE VELOCITAT 42, nivell 0,07. VELA 40, nivell 0,1. VOLEIBOL 35, nivell 0,17. CICLISME 34, índex de nivell 0,14. El major nivell en les seves publicacions en revistes l'ofereix, per tant, l'ATLETISME, seguit molt de prop per la GIMNÀSTICA i en tercer lloc el grup format per VOLEIBOL, NATACIÓ i CICLISME.

Les publicacions en capítols de llibres (*book analytic*) són, en general, menys nombroses que les monografies, en cadascun dels esports i més abundants que les tesis. El nivell, tanmateix, és superior al de les monografies i inferior al de les tesis. Es compleix la regla, tal vegada fruit de l'atzar, que com més gran és el nombre de publicacions d'un tipus, menor n'és el nivell. En el cas de capítols de llibres, a més a més, alguns esports ofereixen molt bon nivell, i tots ells són es-

ports individuals: CURSES 0,83; ATLETISME 0,66; NATACIÓ 0,5; GIMNÀSTICA 0,37; CICLISME (3 treballs, els tres de nivell avançat); REM (4 treballs: 2 d'avançats i dos d'intermedis); LLUITA (1 treball de nivell avançat); HALTEROFÍLIA (6 treballs: 2 de nivell intermedi, 4 de bàsics).

Conclusions

El volum de publicacions sobre olimpisme és el 2,4% del total de publicacions registrades en la base de dades.

Les matèries d'estudi amb més nombre de publicacions en olimpisme són: 1r ADMINISTRACIÓ, 2n HISTÒRIA, 3r ASSOCIACIONS I COMITÈS, 4t INSTAL·LACIONS ESPORTIVES, 5è BIOGRAFIES, 6è FILOSOFIA, 7è POLÍTICA, 8è MITJANS DE COMUNICACIÓ.

Les matèries d'estudi més específiques de l'olimpisme són, en ordre d'importància, 1r ASSOCIACIONS I COMITÈS, 2n CULTURA, 3r POLÍTICA, 4t MITJANS DE COMUNICACIÓ, 5è FILOSOFIA, 6è ECONOMIA, 7è ADMINISTRACIÓ.

El nivell de les publicacions científiques sobre olimpisme és inferior al de les publicacions científiques i esportives en general.

Les disciplines amb més dificultat de comprensió intel·lectual són: FISIOLOGIA, SOCIOLOGIA, PSICOLOGIA, POLÍTICA, JOCS OLÍMPICS DE L'ANTIGUITAT, MEDICINA.

Fins al 1996, els Jocs Olímpics objecte de major nombre de publicacions són els d'hivern de Calgary de 1988, amb el 12% del total de les publicacions sobre olimpisme. Els segueixen en nombre de publicacions els d'estiu de 1976, de 1980 i de 1992.

Els Jocs Olímpics anteriors a 1970, objecte de major nombre de publicacions són, per ordre, els següents: Berlín 1936, Atenes 1896, Mèxic 1968, Los Angeles 1932.

El major nombre de publicacions es registra en la dècada de 1970: aquest volum de publicacions és 16 vegades superior a les registrades en la dècada anterior. En dècades posteriors a la de 1970 hi ha un lleu increment, sense arribar a duplicar la quantitat de la dècada esmentada.

Els esports, o especialitats esportives, amb més nombre de publicacions que tractin qüestions d'olimpisme són, per ordre: ATLETISME, NATACIÓ, GIMNÀSTICA, PATINATGE, CURSES, ESQUÍ ALPÍ, MARATÓ, BÀSQUET.

D'altres esports, malgrat el gran nombre de publicacions en general, com ara CICLISME, VOLEIBOL, FUTBOL, HANDBOL i TENNIS, ofereixen poques publicacions en relació amb l'olimpisme.

Els esports que ofereixen un nivell més alt en els seus estudis són: TENNIS, LLUITA, ATLETISME, GIMNÀSTICA, REM.

Només tres països tenen ja un nombre considerable de publicacions en la dècada de 1970: ESTATS UNITS, CANADÀ i SUÏSSA. La majoria dels països desenvolupats tenen publicacions des de la dècada de 1980, entre ells, FRANÇA, ITÀLIA, GRAN BRETANYA, GRÈCIA, COREA. Alguns països no registren a penes publicacions fins a la dècada de 1990, entre ells, BÈLGICA i ESPANYA.

El nivell més baix de les publicacions l'ofereixen els articles publicats en revistes, seguit de les monografies (llibres). El més alt nivell és ofert per les tesis, seguides pels capítols de llibres. Solament Alemanya i Espanya mostren un nivell més alt en els seus articles de revistes que no pas en les monografies.

Considerant les llengües de les publicacions, l'anglès ofereix el major nombre de publicacions sobre olimpisme registrades (7.439), seguit pel francès (1.922), l'alemany (483), l'espanyol (129).

El nivell més alt és ofert per les publicacions en llengua alemanya.